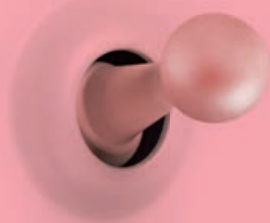

gillian anderson

Vull

Explica'm què penses
quan penses en sexe

VULL

Explica'm què penses
quan penses en sexe

Edició a càrrec de Gillian Anderson

Traducció d'Esther Roig

TÍTOL ORIGINAL: *WANT*

PRIMERA EDICIÓ: SETEMBRE DEL 2024

© GILLIAN ANDERSON, 2024

LA TRADUCCIÓ DE COLUMNNA EDICIONS S'HA FET D'ACORD AMB BLOOMSBURY PUBLISHING PLC.

© DE LA TRADUCCIÓ: ESTHER ROIG, 2024

© EDITORIAL PLANETA, S. A.

© COLUMNNA EDICIONS, LLIBRES I COMUNICACIÓ, S.A.U.

AV. DIAGONAL, 662-664 - 08034 BARCELONA

ISBN: 978-84-664-3234-4

DIPÒSIT LEGAL: B. 12.131-2024

FOTOCOMPOSICIÓ: GRUP62

IMPRÈS A CATALUNYA - PRINTED IN CATALONIA

www.columnnaedicions.cat

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Índex

<i>Nota</i>	9
<i>Introducció</i>	11
Les cartes:	
Sobre les fantasies	27
Fort i ràpid	83
Ser adorada	129
Prohibit	151
La captiva	201
<i>Kink</i> , o sexe no convencional	217
Els desconeguts	251
Poder i submissió	281
Exploració	339
Més, més, més	365
Les observadores i les observades	411
Sempre hi ha una cosa que...	441
Dolçament, dolçament	479

SOBRE LES FANTASIES

«Et guardaré el secret si tu em guardes el meu».

«Les meves fantasies, les meves normes, oi?».

M'agradaria entendre'm. No com a persona, sinó com a ésser humà. Sovint em qüestiono la vergonya que acompanya els meus desitjos. A tothom li passa i fa veure que no? Com a éssers humans —com a animals—, som individus que desitgen i, tanmateix, sentim que formem part d'alguna cosa més gran, més important, que els mamífers: éssers intel·ligents que han creat ciutats i han descobert com fer servir el foc per coure verdures, i han celebrat el resultat de les llavors sembrades de manera organitzada.

Busco respostes. Quan era adolescent vivia com una lesbiana, però què vull ara? Em fa terror el canvi: és més fàcil etiquetar-me i quedar atrapada, però estic segura que seria una dona molt trista. Vull tocar i que em toquin, estimar i ser estimada. No puc pensar en el sexe com un acte sense afecte. Vull algú que m'acaroni els cabells i la pell, algú que em digui

que em desitja. Vull que m'adorin i adorar. Em sembla important l'acte mutu de fer l'amor. I alhora, una part de mi vol saber què se sent quan et fol·len. És possible sentir-se atreta alhora per la tendresa i la duresa? Un desig fondo i primitiu de ser controlada. És allò desconegut, crec, el que m'excita.

Com a dones, fem el que podem per ser individus independents. Immersedes en un sistema que farà el que sigui per convertir-nos en el gènere més dèbil, el meu desig entra en conflicte amb el meu pensament racional. És per això que sento vergonya cada vegada que penso a ser dominada? Per molt que ens considerem poderoses, les dones estem entrenades per sentir vergonya des del dia que naixem. Jo, com moltes altres dones, m'avergonyeixo del meu cos. I aquí hi ha l'arrel de les meves inseguretats: soc desitjable, amb aquest cos? No vull ser cosificada i en canvi vull ser desitjada. Potser només m'atreu la contradicció.

Vull una relació però em fa por. I no sé com tota la por acaba estant relacionada amb el sexe. Vull que algú em toqui, que m'ompli, que em faci voler ser tocada. Vull que algú em digui què fer i què dir, com complaure'l i quan he de parar. Vull que em posi a cent, jugar amb els límits. Vull confiar en algú fins al punt que em senti segura sent controlada. Vull gemegar de plaer i també de dolor. Vull que m'empenyin i em follin —encara que sigui una fantasia vaga i comuna—; no és fàcil per a mi reconèi-

xer la veritat: desitjo. Les meves fantasies estan limitades pel meu jo racional, que s'avergonyeix de mi. Ho sé segur. Voldria deixar volar la imaginació, però em costa molt, em costa moltíssim deixar-me anar.

Ho intentaré, per tu, però especialment per mi. Finalment m'he adonat que m'agrada ballar, i soc en una festa passant-m'ho bé. Veig algú que m'agrada, però no sé segur si s'ha fixat en mi i continuo ballant. Al cap d'una estona, sento una mà que em toca l'esquena i em giro. Quan em trobo la seva cara, somric i ballo, sentint com augmenta la tensió a la meva pell. A poc a poc, com si estigués planificat, les seves mans baixen a la meva cintura i les meves pugnen al seu coll, als seus cabells suaus. No m'imagino com, però ja ens estem besant. És un petó lent i el meu tors està cada vegada més a prop del seu. Quan les mans sobre el meu cos comencen a transmetre que necessiten alguna cosa més, proposo que anem a un lloc més privat. Anem al lavabo, on ens continuem petonejant, tocant. I tant com baixen les mans, puja l'adrenalina, i la sensació que ens poden enxampar encara m'excita més. M'empeny de cara a la paret, freda i dura. Per darrere, em fica una mà per sota de la llarga faldilla i comença a tocar-me per sobre les calces. El frec de la roba contra el clítoris m'encén, i quan tinc la sensació que estic a punt, para. Li demano que no pari, però em fa callar i em diu que em giri. Quan em giro, puja la mà fins a la meva boca, on un dit troba

els meus llavis i després entra. M'agrada el meu gust, és un recordatori que soc viva. Després, mentre una mà entra a la meva boca i juga amb la meva llengua, l'altra baixa i em comença a fregar la part interna de les cuixes, fent que en vulgui més, i ho demano. No ho fa. M'ho continua tocant tot menys el clítoris, i em sento molt vulnerable, allà dreta, esperant que em folli i sabent que podria entrar qualsevol per la porta. Quan la seva mà va al meu clítoris tinc les calces als genolls, però aquesta vegada és pell contra pell. No són els dits sinó tota la mà que em frega. Estic sensible i crema, però només una mica, just per fer-me sentir que sucumbiré. Ens fem petons, però necessito respirar fondo i paro un moment. Quan sento la necessitat que m'ompli, m'omple. És com si em llegís el pensament, el desig de sentir-los dintre meu. Dos dits que entren i surten, lents però forts. Sento la música que em vibra al pit, el baix que m'acaricia el cervell mentre sento el sexe com una cosa que em passa a mi. Música i ball, el ritual de fer l'amor.

Part de la fantasia consisteix a no saber si em corro i que no m'importi. Al meu cap sento plaer. Ho sentiré algun dia al meu cos? Ser tocada, ser estimada? Ser una dona enamorada del món que ha creat.

[Argentina • <15.000 £ • Gai/lesbiana • Soltera • No]

M'agradaria tenir penis. És la meva fantasia. M'encanten els meus pits i la meva feminitat. Però m'agradaria tenir penis per fotre un clau amb una dona, o amb moltes dones, amb cura i protecció, però també amb un desig ferotge, i sentir el plaer que senten els homes quan tenen relacions sexuals amb una dona. I per sobre de tot, compartir el desig alhora. Això deu ser brutal. No fa gaire desitjava ser un home, o això em pensava, perquè el que volia realment era tenir els privilegis que tenen els homes. No només els seus drets i la seva seguretat, sinó sobretot el seu penis.

Voldria una tecnologia que em fes sentir com si tingués penis i poder excitar i encendre el desig en una dona. Una dona guapa, sexi, divertida i simpàtica. «Envia-me'n una, sisplau», vaig demanar a l'espai que m'envolta, a les meves idees, a tu, suposo. Quina gràcia, oi? També estic una mica desespera-

da, però intento no pensar-hi gaire. Suposo que de moment m'hauré de comprar un penis de goma i trobar una dona que em vulgui fer petons i cardar amb mi, això per començar. No és fàcil. No sé a qui demanar consell o que em presenti dones guapes, divertides i femenines. I és una merda. Tampoc crec que sigui lletja, per això no entenc per què no trobo una dona que vulgui estar amb mi. No crec que m'hagi estimat mai cap dona, o que s'hagi interessat romànticament per mi, la veritat. Fa mal. A vegades aquest rebuig silenciós em fa mal al cor. Em fa sentir sola pensar que no puc trobar algú a Tinder o a Bumble, o a la vida real. Abans a les aplicacions me'n sortia. Però ara no, no funciona. A vegades em fa l'efecte que soc al lloc equivocat i potser també a l'època equivocada?

Per això em vull escapar a un país estranger, i tinc la fantasia que allà trobaré algú que m'aprecii i em desitgi. I que m'estimi. M'encantaria viure aquesta experiència. Una cosa sana, una cosa bonica, una cosa reconfortant. I no vull només sexe. Vull una connexió tendra, real i honesta, encara que no duri. Que duri molt poc. Un bàlsam. Continuo volent un penis, però crec que la meva fantasia principal és trobar algú que m'estimi. Estimar i ser estimada de veritat. Gràcies per deixar-m'ho escriure. M'ha fet sentir millor.

[Equatoriana mestissa • <15.000 £ • Bisexual/pansexual • Soltera • No]